Sensizlik

— *m.çakırlar* · 27 Mayıs 2015

sessizliğim çığlık çığlığa almış beni kollarına
etrafımda dönüp dolaşıyor mutsuzluğum
bıraksam kendimi sonsuz boşluğa
düşecek bir yer bulamaz sanki bedenim
savruluyorum sessiz sedasız kamçılanmış gibiyim
eskilerden bir ışık arıyor gözlerim
giden gelmiyor unutulmuş düşlerdeyim
ben ben değilim sanki üşüyorum buz gibi bedenim
gittin gideli yok benim yok artık düşlerim
yanlışı nerede yaptım bir bilebilsem
çözebilsem düşlerimdeki o yanlış denklemi
akıyor sel gibi yaşlar gözlerimden tutamıyorum
bütün dertler çökmüş üstüme artık çekemiyorum
ben ben değilim sanki boşlukta savrulan yaprağım
bağlanmış sevinçlerim kördüğüm olmuş zincirlerle
solmuş benzim simsiyah olmuş göz altlarım
gece gibi düşüncelerim kapkara
kalabalıkta insan yalnız kalır mı hiç
işte ben yanlızım herkes kendi halinde kendiyle
bense sensiz kimsesiz bir öksüz gibi boynu bükük
neyleyim bayramı neyleyim sensiz
kapkara oldu bak gökyüzü sevinçlerim tutsak
neşem de bitti sevincim de sensiz
söylerdin de inanmazdım önemsemezdim hiç
aklımın ucundan bile geçmezdi sensizlik
işte bak sensizim mutsuzum çaresizim
Mefgüre Çakırlar

Bu eser **EdebiyatEvi.com** üzerinde yayımlanmıştır.